

meentlig ikke af nogen reel Betydning, og den bør, efter hvad jeg tidligere har bemærket, heller ikke være det.

Indenrigsministeren: Jeg formoder, at det ærebe 10de kongevalgte Medlem (Ussing) i et væsentligt Punkt fuldstændigt har misforstaaet, hvad jeg sagde igaar. Jeg har aldrig sagt, og det har aldrig været min Mening at sige, at den Enkelte skulde kunne ved Domstolene godtgjøre nogen Ret til, at en hidtilværende offentlig Vei skulde vedblive at være offentlig Vei. Hvad jeg derimod har sagt, det er, at den Enkelte maa kunne modsætte sig, og det endog ved Domstolenes Hjælp, at en Vei berøves ham, som han hidtil har benyttet, og som muligviis er den eneste, der staaer til hans Afbenyttelse. Jeg maa gjøre den ærebe Landsthingsmand og det høitærede Thing opmærksomme paa, forsaavidt det skulde være undgaaet Nogens Opmærksomhed, at § 6 udtrykkeligt bestemmer, at enhver offentlig Vei, som neblægges, skal sælges, altsaa skal ophøre at være Vei. Det forekommer mig derfor, at det ærebe 10de kongevalgte Medlem, naar han vilde hævde, at Domstolene ikke skulde kunne benyttes til at modsætte sig en saadan Nedlægning som den, der her er Tale om, af en offentlig Vei, ogsaa maatte have stillet Forslag om en Forandring af den Bestemmelse, som findes i det tredie Stykke af § 6, og der, som sagt, udtrykkeligt fastsætter, at enhver neblagt offentlig Vei skal sælges. Det ærebe Medlem vil have bemærket, at den første Sætning i tredie Stykke af § 6 lyder saaledes: „Det Forbudsmon, som har været anvendt til de Veie, som i Henhold til det Foranstaaende maatte blive neblagte, tilbydes de tilgrændsende Rodseiere.“ Enhver tilgrændsende Rodseier har altsaa Forkjøbsret til den neblagte offentlige Vei, og ved at benytte denne Forkjøbsret kan han ubeløste Naboerne fra enhver Afgang til deres Eiendomme. Der maa altsaa, hvis man ikke vil aabne Vedkommende Afgang til at gaae til Domstolene med deres Anker, ubetinget finde en Forandring Sted i det tredie Stykke af Paragraphen; der maa da idetmindste indsættes en Bestemmelse om, at en saadan offentlig Vei, der neblægges, kan, forsaavidt

den har Betydning for den Enkelte som privat Vei, overgaae til privat Vei for denne Enkelte. I samme Forhold, hvori man overlader en større Deel af Administrationen til de kommunale Autoriteter, i samme Forhold troer jeg ogsaa, at man maa være omhyggelig for at fikke de Enkelte mod Overgreb fra de kommunale Autoriteters Side. Naar det ærebe kongevalgte Medlem atter idag henviste til Bestemmelsen i § 12 af Veiforordningen af 13de December 1793 om, at Landvæsenkommisstonerne kunne kjende om slige Veispørgsmaal, saa finder jeg mig, skjøndt jeg havde troet at kunne opsætte Dmtalen af denne Bestemmelse, indtil det sidste Ufsnit af Lovforslaget kommer til at foreligge til Forhandling, ved hvilket der jo netop er stillet et Forslag om Vibeholdelsen af den nævnte § 12, dog foranlediget af de Bemærkninger, som det ærebe Medlem fremkom med, til allerede nu at gjøre opmærksom paa, at, hvad § 12 i Forordningen af 1793 forudsætter, at Landvæsenkommissionerne skulle kjende om, det er ikke om Nedlægningen af Veie, saaledes som det ærebe Medlem sagde, men det er kun om Forlægning af Veie og, saaledes som Paragraphen udtrykkeligt siger, i Forbrugernes Interesse. Der ere Landvæsenkommissionerne fuldstændigt paa deres Plads, thi der er altsaa Tale om et Skjøn over, hvad der i Forbrugernes Interesse kan være hensigtsmæssigt; men at ville, som det ærebe Medlem antydede, sætte Landvæsenkommissionernes Dom over Amtsraadenes, det troer jeg paa ingen Maade kan gaae an. — Jeg har allerede tidligere erkjendt den store Vansteligheid, som der vil være ved at faae § 6 affattet paa en tilfredsstillende og betryggende Maade, hvad Veineblægningerne angaaer; jeg vil dertil føie, at skjøndt jeg anseer det for meget ønskeligt, at der aabnes en Afgang til at blive saadanne Veie quit, som ikke mere have nogen større Betydning, saa vil jeg dog hellere renoncere paa, at der i den her foreslaaede Lov gives nogen Afgang til Veies Nedlægning, end jeg vil kunne gaae ind paa, at der ikke ved Siden deraf i Loven gives fuldstændigt betryggende Bestemmelser for de Enkelte, for at de Enkeltes Ret — det ærebe Medlem maa forlade mig, at jeg atter bruger dette Udtryk, thi for